

Rigsdagstidende.

1852. Forhandlingerne paa Folkethinget. № 312.

Tredie Session.

91de Møde.

Tredagen den 5te Marts.

(Forts.)

Mourier (fortsat): Jeg maa i denne Henseende indskrænke mig til at henvise til Betænkningen, og skal ikke længere opholde mig herved; thi Saameget vil dog den ærede Rigsdagsmand for Kjøbenhavns Amts 4de Valgfreds (Krieger) vistnok indrømme, at det ialtsald maatte være under ganske særegne Omstændigheder og under Betingelser, som her i ingen Henseende kunne siges at være tilfede. Men jeg vil lade hele dette formelle Spørgsmaal ligge, og ansee det som givet, at paa Lovforslaget, saaledes som det er stillet, vil og kan Thinget ikke gaae ind. Imidlertid skal jeg dog tillade mig et Par Ord med Hensyn til Spørgsmaalet om, hvorvidt det overhovedet med Føle kan siges, at Lodsoldermænd Bergman allerede er i Besiddelse af Indfødsret, da dette muligen kunde faae nogen Indflydelse paa den endelige Bestemmelse i Sagen. Rigsdagsmanden for Præsto Amts 4de Valgfreds (Grundtvig) har troet at kunne gaae ud fra den Forudsætning, at Bergman er i Besiddelse af Indfødsret, og han har væsentligen støttet sig paa, at Bergman er født af danske Forældre og nu bosat i Danmark. Han fremhævede tillige, at man har mange Exempler paa, at, naar Danske ere, som han sagde, bortreiste herfra til Ostindien eller Vestindien eller til andre Lande, ere deres paa sllige Steder fødte Børn, efter senere at være komne til Danmark, her blevne betragtede som Indfødte. Forsaavidt de Danske, som den ærede Rigsdagsmand sigtede til, maatte være afreiste til danske Colonier i Ost- eller Vestindien, har han vistnok Ret; men, dersom de ere afreiste til fremmede Lande og der have taget sit d i g t Ophold, saa har han

Ret, thi saa vilde deres sammesteds fødte Børn ikke efter Anordningen om Indfødsretten af 15de Januar 1776 kunne betragtes som Indfødte. Denne Anordnings § 1 omtaler nemlig kun saadanne Personer, der ere fødte i Hans Majestæt Kongens Stater eller ere fødte af saadanne indfødte Underaatter, som paa Reiser eller for den Kongelige Tjenestes Skyld maatte være ude af Landet, men taler ikke om Børn, fødte i Udlandet af danske Forældre, som der have taget fast Bopæl; og det maa, efter hvad der er oplyst, antages, at Bergmans Forældre ved hans Fødsel vare bosiddende i Bergen og fremdeles vedbleve at have Bopæl der.

Den ærede Rigsdagsmand for Kjøbenhavns Amts 4de Valgfreds (Krieger), gif derimod ud fra en ganske anden Anskuelse; han meente nemlig, at det skulde have Endeel for sig, at Bergman, uden Hensyn til Forældrenes Nationalitet, maatte, som født i Norge for dette Riges Afskillelse fra Danmark, antages siden 1814 at have havt en vis slumrende Indfødsret, der maatte vaagne op igjen fra den Tid, han tog fast Bopæl her i Landet, ligegyldigt, om dette var skeet før eller senere end 6 Aar efter Ratificationen af den med Sverrig i 1814 sluttede Fredstractat. Jeg skulde nu rigtignok være tilbøielig til at antage, at denne Anskuelse ved noiere Prøvelse kun vil findes lidet begrundet; jeg troer, at den er mere sllin end sand. Men ogsaa det kan jeg, med den ærede Rigsdagsmands Tilladelse, lade staae ved sit Ward; thi han erklærede jo selv, og det maatte han dog nok ogsaa i det Allermindste indrømme, at det er tvivlsomt, om den af ham antydede Opfattelse er rigtig. Jeg troer nu, som sagt, at den ikke er begrundet. Men allerede det, at den ialtsald er meget disputabel, maa være os nok for her ikke at gaae videre ind derpaa; thi vi sidde ikke her for at afgjøre tvivlsomme Ret-